

afgørende for dette Lovforslags Betydning i Praksis, at jeg vil være særdeles villig til at forhandle om strengere Regler om Sikkerhedsstillelse end dem, Landstinget er gaaet med til, og jeg kan ikke se rettere efter den Forhandling, der er foregaaet her i Dag, end at det ogsaa, for saa vidt angaar § 7, maa være endda forholdsvis let at naa til Enighed under Udvalgsbehandlingen.

Hvad endelig § 12 angaar, lægger jeg heller ikke megen Vægt paa, om man tager Forslagets Affattelse eller Administrationskommissionens. Ærede Medlemmer vil af Bemærkningerne se, hvorfor jeg har givet § 12 denne Affattelse, men ogsaa om dette Punkt er jeg villig til at forhandle i Udvalget.

Jeg tror derfor, det vil være muligt ved en meget kortfattet Udvalgsbehandling — og jeg skal bidrage alt, hvad jeg kan, til, at den skal blive saa kortfattet som muligt — at opnaa den fornødne Enighed, ogsaa en Enighed, der giver Udsigt til, at Forslaget kan gennemføres i Landstinget, saaledes at vi vil kunne faa denne Lov i indeværende Samling. Jeg vil dog i denne Forbindelse gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Rytter at lade være at forsøge paa at optage de forskellige Regler om Betingelserne for at blive Eksekutor i dette Lovforslag. Om saadanne Betingelser, som jo i øvrigt findes i Skiftelovens § 83, vil man kunne diskutere frem og tilbage, og jeg ser ikke, det er nødvendigt; det Ønske er jo heller ikke rejst fra anden Side. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem — hvis der i øvrigt er Mulighed for at opnaa Enighed forholdsvis hurtigt — da at frafalde sit Ønske paa dette Punkt, saa skal jeg til Gengæld være yderst forhandlingsvillig med Hensyn til de 3 nævnte Paragraffer.

Endelig vil jeg til Slutning kun sige til det ærede Medlem Hr. Heilesen, at det ikke er rigtigt, at dette Forslags Regler i § 3 maa ses som Udtryk for en Tendens fra min Side til at skrabe saa meget som muligt ind under Centraladministrationen. Jeg har taget ganske praktisk paa dette Forhold, ligesom jeg tror, Administrationskommissionen har gjort det: Hvilken Ordning er i dette Tilfælde den bedste? og der har ikke været nogen. Tvivl noget Sted, hverken i Administrationskommissionen eller hos dem, der i øvrigt har behandlet Forslaget, om, at det her vil være det mest praktiske at centralisere. Men heri ligger ikke noget Ønske om i og for sig, som der blev sagt i Landstinget, at skrabe saa meget som muligt ind under Centraladministrationen.

Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Hr. Heilesen Ret i, at det sikre ved Gennemførelsen af Forslaget er forøgede Udgifter, om ikke for Statskassen, saa i det hele taget. Jeg har den Opfattelse, at naar man ordner Administrationen som foreslaaet i § 3, og navnlig naar man faar den faste Revisor fra Finansministeriet, vil det netop ikke medføre forøgede Udgifter, men det vil være muligt til en vis Grad at undgaa den Dobbeltrevision, som nu finder Sted, saaledes at jeg i Virkeligheden tror, og den Opfattelse har man sikkert ogsaa i Finansministeriet, at det ved Gennemførelsen af dette Lovforslags § 3 vil være muligt at spare.

Hans Rasmussen: Jeg kan kun være tilfreds med, at man fra de forskellige Grupper Side udtaler sig i Tilslutning til de Bemærkninger, jeg for et Øjeblik siden fremsatte med Hensyn til Tilvejebringelse af bedre Bestemmelser vedrørende Sikkerhedsstillelsen. Naar jeg anbefalede at tage Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger, var det et Udtryk for Ønsket om at faa et Resultat ud af denne gamle Sag allerede nu i den Samling, vi er inde i. Det vilde være uheldigt, om vi fortsat skulde leve under de utrygge Forhold, der paa dette Omraade eksisterer. Jeg haaber imidlertid, at den Udvalgsbehandling, vi nu skal have, vil forme sig saaledes, at man samler sig om ganske enkelte Punkter og fra de forskellige Sider medvirker til, at Behandlingen kan blive meget kort.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde en Bemærkning om, at han ikke forstod mine Udtalelser om Sagførererraadet. Det er jo muligt, at mine Udtalelser paa dette Punkt ikke har været tilstrækkelig klare. Jeg har ikke i nogen Henseende villet polemisere mod Sagførerstandens Ønske om, at der i al Almindelighed kræves Sikkerhedsstillelse; de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte, har Adresse til det Punkt i Sagførererraadets Skrivelse, hvor det hedder, at naar Testator ønskede sit Bo behandlet ved Eksekutor, var det, fordi han havde Kendskab og Tillid til den Sagfører, som han henvender sig til. Overfor dette tillod jeg mig at hævde min Opfattelse, der gaar i Retning af, at naar en Sagfører bliver indsat som Eksekutor, gaar det som oftest til paa den Maade, at han overfor Testator fremsætter et Ønske om at blive indsat som saadan i Testamentet. Jeg tror, at det vil være Forholdet i de fleste Tilfælde af den Art, der foreligger.